

Sustu Dilin Görmez Gözlerin

– keskin2011 · 16 Eylül 2014

sensiz bir dünya düşünemiyorum
bir elimde düşlerim diğerinde ümitlerim
duygularım karmakarışık
sensiz mutlu muyum sanıyorsun
yokluğun da yaşam durur
takvimler göstermez günleri
uykusuz gecelerimde içim titrer
üzerimde çiğ taneleri var sanki
yüreğim durgun bir deniz misali
ya olduğum gibi kabul et
ya da hayatından sil beni
çıkma karşıma bozma kurduğum düzeni
büyütmedim hiç birşeyi gözümde sen gibi
unuturum zamanla desem de gözlerin olur matemim
geride kalan anıları unuttum mu sanıyorsun
kırmak istesen de zincirleri kıramıyorsun
ağlamak hiç yakışmıyor sana
çekmeye razıydım kaprislerini bir ümit verseydin
ayaklarıma prangalar ellerime zincir vursalar
kör etseler de gözlerimi yine seni severdim
sana tutkun bir yürek taşıyorum bedenimde
yanımda olmasan da hayalin gözlerimde
yaktığın ateş bir türlü sönmek bilmedi
uçsuz bucaksız çölde gibiyim
susuzluktan kurudu dudaklarım yanıyorum gör beni
bu kadar mı sevgiden uzak vurdum duymazsın
söyle nasır mı tuttu yüreğin
senin de kalmasın takatin beklemekten
geleceğim diyordun karıştı günler aylara
yazdığım mektuplar da unutuldu bir köşede
yüreğim sustu konuşmaz artık dilim
gidişinle bitti benimde hayallerim
soldu gönül bahçemde yediveren güllerim
gözlerim bakmayacak artık etrafa eskisi gibi
esti rüzgar sildi kalan izleri de

artık istesen de duyamayacaksın beni
sevgi dolu sözlerimi
mezarım kazılmış isimsizler mahallesinde
üstüme atılan her toprakta
dünyayla ilişkim kesilecek duyulacak kürek sesleri
ve baş ucumda iki damla gözyaşın kalacak
susuz dudaklarımda can bulacak ...

Refik
16.09.2014
İstanbul